

omnes quidem, sed tum præcipue, cum mulierum certamina proponuntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto major est gratia, tanto illústrius est trophæum, tanto insignior est victória, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vicerat inimicus, nunc etiam vincatur.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. — Et deducet.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per mulierem superatus est. Hoc illius antea telum erat; hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperabile. Peccavit illa prior, et mortua est: ista mortua est, ne peccaret. Illa tum fútilis promissi spe inflata, Dei leges violavit; hæc vitam præsentem contempsit, ne fidem in suum benefactorem ejuraret. Quam igitur deinceps sperare poterunt excusationem viri, si molles sint, et ignavi; quam

vero veniam, cum fortiter, ac viriliter se gerant mulieres, cum a deo se generose ad certamina pietatis accingant?

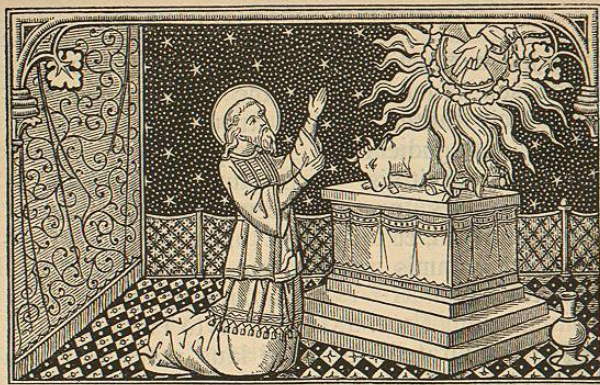
R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. — Propterea.

Lectio vi.

FUIT illi corpus imbecillum, et obnoxius sexus injuriæ; verumtamen omnium horum imbecillitatem adveniens gratia occultavit. Nihil enim est, nihil plane potentius est eo, qui magno cum studio Dei timorem habeat in mente defixum, sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis bestias, quamvis aliud quidvis minentur hostes, omnia nullo negotio contemnit; quod utique Beata ista etiam fecit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. — Mulier. **Gloria Patri. Mulier.**

—*—

Commune Dedicationis Ecclesiar.

IN I. VESPERIS.

Antiphonac.

Omum tuam Dómine * decet sanctitudo, in longitudinem diorum.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [1] et loco ultimi, Ps. Lauda Jérusalem. ut infra.

2. Domus mea, * domus orationis vocabitur.

3. Hæc est domus Dómini * firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram.

4. Bene fundata est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiosi * omnes muri tui, et tures Jérusalem gemmis ædificabuntur.

Psalmus cxiij.

LAUDA Jérusalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit,

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum

suum Jacob : * justítias, et
judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni
natióni : * et judícia sua
non manifestávit eis.

Aña. Lápides pretiósí
omnes muri tui, et turres
Jerúsalem gemmis ædifi-
cabúntur.

Capitulum. Apoc. xxj.

Idi civitátem sanctam
Jerúsalem novam descendén-
tem de cælo a Deo, pará-
tam sicut sponsam orná-
tam viro suo.

Hymnus.

CÆléstis urbs Jerúsa-
lem,
Beáta pacis visio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respéra sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústi-
net.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióné plúrima,

Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cón-
struunt,

Aptisque juncta néxibus
Locántur in fastigio.

Decus Parénti débitum
Sít usquequáque altíssi-
mo,

Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sít per sæcula.

Amen.

Ps. Hæc est domus Dó-
mini fírmiter ædificáta.
R. Bene fundáta est supra
firmam petram.

Ad Magnif. Aña. Sancti-
ficávit Dóminus * taber-
náculum suum : quia hæc
est domus Dei, in qua in-
vocábitur nomen ejus, de
quo scriptum est : Et erit
nomen meum ibi, dicit
Dóminus.

**In ipso die Dedicationis
Ecclesiae et per Octavam,
et quando varianda est
Oratio ob concursum De-
dicationis alterius Eccle-
siae, Oratio.** Deus, qui in-
visibiliter. **ut infra.** [191]
**In Anniversario Dedicat.
Ecclesiae, et per Octavam.**

Oratio.

Deus, qui nobis per
singulos annos hujus
sancti templi tui conse-
cratiónis réparas diem, et

sacris semper mystériis
repræséntas incólumes :
exáudi preces pópuli tui,
et præsta ; ut quisquis hoc
templum beneficia petitú-
rus ingréditur, cuncta se
impetrásse lætétur. Per
Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei de-
cetsanctitúdo : * Sponsum
ejus Christum adorémus
in ea. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus. Cœléstis urbs.
ut in j. Vesperis. [178]

In I. Nocturno.

Aña. Tóllite * portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles.

Psalmus cxliij.

Omini est terra, et
plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et
universiqui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et super
flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem
Dómini ? * aut quis stabit
in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
próximo suo.

Hic accípiet benedictió-
nem a Dómino : * et mi-
sericórdiam a Deo salu-
tári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quærénti-
um faciém Dei Jacob.

Attóllite portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus fortis et
potens : Dóminus potens
in prælio.

Attóllite portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles : * et in-
troíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus virtútum
ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dómi-
nus in Deum, et lapis iste
vocábitur domus Dei.

Psalmus cxlv.

Deus noster refúgium,
et virtus : * adjútor
in tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébi-
mus dum turbábitur ter-
ra : * et transferéntur
montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum : * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætífi-
cat civitátem Dei : * san-

ctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni:

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Añā. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Añā. Aedificavit * Moyses altare Domino Deo.

Psalmus cxxij.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione

universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae: * justitia plena est dextera tua.

Laetetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progénie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saeculum saeculi: * ipse reget nos in saecula.

Añā. Aedificavit Moyses altare Domino Deo.

V. Domum tuam Domine decet sanctitudo. **R.** In longitudinem dierum.

Pater noster. **Absolutio.** Exaudi Domine. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Benedictioe perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio j. Cap. vij.

QUM complisset Salomon fundens preces, ignis descendit de caelo, et devoravit holocausta et victimas: et majestas Domini implevit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod impleret majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israel videbant descendentem ignem, et gloriam Domini super domum: et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lapide, adoraverunt, et laudaverunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in saeculum misericordia ejus. Rex autem, et omnis populus immolabant victimas coram

Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias, boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia: et dedicavit domum Dei rex, et universus populus.

R. In dedicatione templi decantabat populus laudem: * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus.

V. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes Gentes. — Et in ore.

Bened. Unigenitus Dei.

Lectio ij.

Sacerdotes autem stabant in officiis suis: et Levitae in organis carminum Domini, quae fecit David rex ad laudandum Dominum: Quoniam in aeternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas: porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctisque Israel stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta et adipem pacificorum: quia altare aeneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta et sacrificia et adipem. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore

illo septem diebus, et omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torrén-tem Ægypti. Fecitque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diebus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent, Glória tibi Dómine. **V.** Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manipulos suos. — Et vénient.

Bened. Spiritus sancti.

Lectio iij.

Complevítkue Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prospérátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audivi oratióne tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum :

convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisierit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratióne ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ. **V.** Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II. Nocturno.

Añ. Non est hic áliud, * nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus lxxviij.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupiscit, et déficit áni-

ma mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensionés in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictióne dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióne meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et

veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Añ. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Añ. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendentes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus lxxviij.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiópum, * hi fúerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómni-um * habitátió est in te.

Añā. Vidit Jacob scalam, sūmmitas ejus cœlos tangēbat, et descendētes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Añā. Erēxit Jacob * lapidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus lxxvij.

Domine Deus salutis meae: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiētes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediēbar: * óculi mei languerunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténébris mirabilia tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repélis oratióem meam: * avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum: * et notos meos a miséria.

Añā. Erēxit Jacob lapidem in títulum, fundens óleum désuper.

V. Domus mea. **R.** Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster. **Absol.** Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. cclij. de Tempore.

Lectio íb.

Euotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligēter attendimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentitus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: et iterum: Nescitis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et ostēde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diabolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clévis jánuam regni cœlestis aperíre possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibusdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánuam cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ideo, fratres caríssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis vel elemósynis studeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharístiam præsumat accípere.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus

Dei, et porta caeli. *V.* Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. — Vere.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vij.

Stenim agnoscens reatum suum, ipse se a divino altari subtraxerit, cito ad indulgentiam divinae misericordiae perveniet. Quia sicut, qui se exaltat, humiliabitur; ita ex contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiae pro emendatione vitae removere voluerit, ab aeterno illo et caelesti convivio excommunicari penitus non timebit.

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. *V.* Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. — Vere locus. *Gloria Patri.* Vere.

In III. Nocturno.

Añã. Qui habitat * in adjutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur.

Quando haec Añã dicitur integra, et illi non additur in fine Alleluia. tunc incipitur idem Psalmus secundo versu. Dicit Domino.

Psalmus cc.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei caeli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu, et daemónio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutarem meum.

Añã. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur.

Añã. Templum Domini * sanctum est, Dei structura est, Dei aedificatio est.

Psalmus ccv.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiante de die in diem salutarem ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriam Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorante Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * iudicabit populos in aequitate.

Lætentur caeli, et exultet terra, commoveatur

mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Añã. Templum Domini sanctum est, Dei structura est, Dei aedificatio est.

Añã. Benedicita * gloria Domini, de loco sancto suo, alleluia.

Psalmus cxxij.

Dominus regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno : quoniam terribile, et sanctum est : * et honor Regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : * iudicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Moses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sa-

muel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse exaudiabat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et praecipuum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiabas eos : * Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorare in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Añã. Benedicita gloria Domini, de loco sancto suo, alleluia.

V. Haec est domus Domini firmiter aedificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Pater noster. **Absol.** A vinculis. **V.** Jube domne. **Bened.** Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. in Luc. prope finem.

Achaeus statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingentiae dignitate sublimis, exiguus meritis sicut populus nationum, auditu Domini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Jesum videt : nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas, non legem habebat, tamquam formae gratiam naturalis, ascendit in sycorumum, vanitatem scilicet Judaeorum vestigio suo preterens, errata quoque corrigens superiorem aetatis : et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit, et qui quaerit, invenit : * Et pulsanti aperiatur. **V.** Petite, et accipietis : quaerite, et invenietis. — Et pulsanti.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viij.

Et bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret : ac naturali excisus oleastro,

et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inutilis : quorum infructuosam gloriam plebs Gentium fide resurrectionis, quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachaeus ergo in sycomorero, caecus in via : quorum alterum Dominus miseraturus exspectat, alterum mansionis suae claritate nobilitat : alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitatur. Sciebat enim uberem hospitii sui esse mercedem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R. Lapides pretiosi omnes muri tui : * Et turres Jerusalem gemmis aedificabuntur. **V.** Portae Jerusalem ex saphiro et smaragdo aedificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. — Et turres. Gloria Patri. Et turres.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Verum ne caecum illum tamquam fastidiosi pauperum cito reliquisse videamur, et transisse ad divitem, exspectemus

eum, quia exspectávit et Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescimus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminus vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confitentem posse salvári.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam Dómine * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávit cum reliquis. 21.

2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificábuntur.

Capitulum. Apoc. xxj.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a

Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum

Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœlestium,

Imple benigno lúmine:
Huc o rogátus ádveni,
Plebisque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
Voces precésque súpplicum

Domus beátæ múnera,
Partisque donis gáudeant:
Donec solúti corpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Situsque quaque altissimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,

Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

¶. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Añæ. Zachæe *
festinans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festinans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedicat. Ecclesiae, et per Octavam, et quando varianda est Oratio ob concursum Dedicatiónis alterius Ecclesiae.

Oratio.

Deus, qui invisibiliter ómnia cónlines, et tamen pro salute géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibiliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Annivers. Dedicatiónis Ecclesiae, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui conse-

cratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añæ. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. ut supra. [190]

℟. br. Domum tuam Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ¶. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

¶. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. ℟. Pro delictis et peccátis pópuli.

Tempore Paschali.

℟. br. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum. ¶. In longitúdinem diérum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Domum.

¶. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos, allelúia. ℟. Pro delictis et peccátis pópuli, allelúia.

AD SEXTAM.

Añæ. Hæc est domus Dómini.